

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Tdo/79/2016
Identifikačné číslo spisu:	5715010402
Dátum vydania rozhodnutia:	24.11.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Daniel Hudák
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:5715010402.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom dňa 24. novembra 2016 v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Daniela Hudáka a sudcov JUDr. Štefana Micháliku a JUDr. Viliama Dohňanského v trestnej veci proti obvinenému W. K. , pre prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a iné, o dovolaní obvineného W. K. proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline zo 16. februára 2016, sp. zn. 1 To 5/2016, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku dovolanie obvineného W. K. sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Martin, sp. zn. 23T 42/2015, z 10. novembra 2015 bol obvinený W. K. uznaný vinným z prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona, s poukazom na § 138 písm. h/ Trestného zákona a prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

18. 07. 2013 v čase 13.30 h v okrese Turčianske Teplice, po rýchlostnej ceste R3, v smere od mesta Turčianske Teplice do mesta Kremnica, viedol ako vodič jazdnú súpravu pozostávajúcu z osobného motorového vozidla zn. Citroen Berlingo, ev. č. E., modrej farby, ktorého vlastníkom je B. K., nar. XX. XX. XXXX, trvalé bytom E. I. K., Ul. J. N. XXX/XX, a ktorého posádku tvorili okrem obvineného aj B. K., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom E. I. K., Ul. J. N. XXX/XX, a V. W., nar. XX. XX. XXXX, trvalé bytom Y. X, okres E. nad K. a z k nemu pripojeného prívesného vozíka zn. Samostatná stavba, ev. č. E., ktorého vlastníkom je O. G., nar. XX. XX. XXXX, trvalé bytom E. I. K., Ul. M. Z. XXX/X, a na ktorom bolo naložených 50 ks kovových trubiek, v celkovej hmotnosti (prívesného vozíka s nákladom) 760 kg, teda v hodnote prekračujúcej povolenú nosnosť prívesného vozíka ako aj jazdnej súpravy, pričom v 92,00 km, približne 100m pred odbočkou do obce Horná Štubňa, v dôsledku technicky nesprávnej jazdy, prekročiac povolenú a primeranú rýchlosť pre danú jazdnú súpravu, po nesprávne prevedenom predchádzacom manévri iného vozidla, v dôsledku ktorého sa ním vedená jazdná súprava ďalej pohybovala nekontrolovaným šmykom, prešiel s jazdnou súpravou do protismerného jazdného pruhu, kde došlo k zrážke s protiúdcim nákladným motorovým vozidlom zn. FIAT Ducato, (poľské) ev. č. X., ktoré v čase dopravnej nehody viedol V. D., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom N.,

Ul. X. W. XX/X, Poľská republika, a ktorého vlastníkom je L. M., nar. XX. XX. XXXX, trvalé bytom B., Ul. F. X, Poľská republika, pri ktorej utrpeli poškodený V. W., nar. XX. XX. XXXX, trvalé bytom Y. 5, okres E. I. K., v čase dopravnej nehody sediaci na zadnom sedadle za miestom vodiča - obvineného, rozsiahle devastačné zranenia, polytraumu, nezlučiteľné so životom, v dôsledku ktorých na mieste nehody zomrel, B. K., nar. XX. XX. XXXX, trvalé bytom E. I. K., Ul. J. N. 899/21, otec obvineného (ktorý nedal súhlas na trestné stíhanie obvineného), v čase dopravnej nehody sediaci na zadnom sedadle vedľa poškodeného V. W., nar. XX. XX. XXXX, otras mozgu ľahkého stupňa, tržnú ranu na predlaktí vľavo, zlomeninu 6-teho až 12-teho rebra vľavo, podkožný emfyzém na hrudníku vľavo, kontúzne ložisko ľavých pľúc, haemothorax vľavo - liečený operačne, pneumothorax vľavo - liečený operačne, ruptúru sleziny - riešenú operačne splenectomiou, traumatický šok ťažkého stupňa, respiračnú asfyxiu s aspiráciou žalúdočného obsahu a tracheotómiu, teda poranenia, ktoré si vyžiadali lekárske ošetrovanie spojené s operačným zákrokom a hospitalizáciou v zdravotníckom zariadení a potrebnou dobou liečenia v trvaní najmenej 12 týždňov, poškodený V. D., nar. 21. XX. XXXX, trvalé bytom N., Ul. X. W. XX/X, Poľská republika, v čase dopravnej nehody vedúci nákladné motorové vozidlom zn. FIAT Ducato, (poľské) ev. č. X., zlomeninu tela 7. krčného stavca kominutívna s dislokáciou úlomkov do miešneho kanála - vyžadujúcu si operačný zákrok, pomliaždenie hlavy v oblasti čela, ranu na čele - vyžadujúcu si chirurgické ošetrovanie, pomliaždenie ľavého predlaktia, pomliaždenie 3. prsta ľavej nohy, pomliaždeniny a odreniny ľavej ruky, pomliaždeniny a odreniny ľavej nohy v oblasti kolena, teda poranenia, ktoré si vyžiadali lekárske ošetrovanie spojené s operačným zákrokom a hospitalizáciou v zdravotníckom zariadení a potrebnou dobou liečenia v trvaní najmenej 6 mesiacov.

Za spáchanú trestnú činnosť bol obvinenému uložený trest podľa § 144 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j/, § 37 písm. h/, § 38 ods. 2, § 41 ods. 1 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., § 50 ods. 1 Tr. zák. súd obvinenému výkon trestu odňatia slobody podmienčne odložil na skúšobnú dobu vo výmere 4 roky.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. súd obvinenému uložil trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu na 6 rokov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd uložil obvinenému povinnosť nahradiť poškodeným Ing. V. W. škodu vo výmere 1 350 € a Sociálnej poisťovni, pobočka Žiar nad Hronom vo výške 2 525,90 €.

Proti rozsudku prvostupňového súdu podal riadne a včas odvolanie obvinený prostredníctvom svojho obhajcu. Krajský súd v Žiline podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvineného ako nedôvodné zamietol.

Obvinený proti druhostupňovému rozhodnutiu podal 14. júla 2016 dovolanie z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. a § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. prostredníctvom obhajcu. V písomných dôvodoch dovolania uviedol, že súdy pri rozhodovaní nerešpektovali základné zásady trestného konania, predovšetkým zásadu riadneho zistenia skutkového stavu. K porušeniu práva na obhajobu došlo tým, že vyšetrovateľ zamietol návrh na vypracovanie kontrolného znaleckého dokazovania a výsluch svedka policajta, ktorý zabezpečoval prvotné úkony na mieste nehody. Znalecký posudok vypracovaný znalcom Ing. Michalom Furikom nezodpovedá objektívnym zisteniam konajúcej polície. Výpoveď svedka policajta Mgr. B. W. mala byť kľúčová pre posúdenie pod akú skutkovú podstatu trestného činu možno skutok subsumovať.

Súd aj prokurátor uverili výpovediam svedkov N., ktorí vypovedali tendenčne a zaujato až potom, čo ich navštívil otec poškodeného. Otec nebohého konal zistne a výlučne z dôvodov získať pre seba finančný prospech. Súdy nemali záujem na riadnom zistení skutkového stavu, nerešpektovali návrhy na vykonanie dôkazov a takéto pochybenie zakladá dovolací dôvod podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., pretože došlo k nesprávnemu právnomu posúdeniu skutku. Obhajcovi pred odvolacím súdom nebolo umožnené bližšie ozrejmiť písomné dôvody odvolania. Súdy v konaní nerešpektovali zásadu in dubio pro reo. Súdy sa dopustili v konaní viacerých procesných pochybení. Krajský súd sa nevysporiadal s

dôvodmi uvedenými v odvolaní. Nekonštatoval v odôvodnení záverečnú reč obhajcu v súvislosti s vypočutím svedka Mgr. W.. Ani orgány prípravného konania, ani súdy nemali záujem zistiť objektívnu pravdu, a preto bol obvinený nespravodlivo odsúdený. Vytkol orgánom činným v trestnom konaní a súdom, že nezabezpečili preskúmanie motorového vozidla, ktoré podľa jeho názoru bolo príčinou dopravnej nehody. V konaní bol porušený princíp spravodlivosti, spravodlivého konania.

Navrhol, aby dovolací úde rozsudkom rozhodol o porušení zákona, zrušil napadnuté rozhodnutia vo výroku o vine a treste a vec vrátil na nové konanie a rozhodnutie.

Okresný prokurátor vo vyjadrení uviedol, že argumentácia dovolania smeruje výlučne k skutkovým zisteniam. Rozsah a vykonávanie dôkazov závisí od rozhodnutia súdu a strany v konaní nemajú právny nárok, aby navrhnutý dôkaz vykonaný aj skutočne bol. Nevykonanie navrhnutého dôkazu nezakladá dovolací dôvod. Nie je daný ani dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por., pretože v konaní neboli vykonané dôkazy v rozpore so zákonom. Navrhol dovolanie ako nedôvodné odmietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní obvineného skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1 Tr. por. a § 566 ods. 3 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou prostredníctvom obhajcu (§ 369 ods. 2 písm. b/ a § 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1 a ods. 2 Tr. por.), že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1 a ods. 2 Tr. por.). Okrem toho zistil, že bola splnená podmienka dovolania podľa § 372 Tr. por., veta prvá, keďže obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo a podal riadny opravný prostriedok.

Najvyšší súd Slovenskej republiky však zároveň zistil, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

V zmysle § 385 ods. 1 Tr. por. je dovolací súd viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

V tejto súvislosti je nevyhnutné zdôrazniť i to, že obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdení a právnych názorov, ktorými sa v dovolaní odôvodňuje existencia určitého dovolacieho dôvodu, musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu dovolacieho dôvodu podľa § 371 Tr. por. Dôvody dovolania je treba chápať materiálne, a preto nestačí na ne len formálne poukázať v podanom dovolaní, aby sa tým vyhovel ustanoveniu § 374 Tr. por.

Dovolanie je určené k náprave právnych chýb rozhodnutia vo veci samej, pokiaľ tieto chyby spočívajú v právnom posúdení skutku alebo iných skutočností podľa noriem hmotného práva.

K uplatnenému dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza, že právo na obhajobu patrí k základným atribútom spravodlivého procesu, zabezpečuje rovnosť zbrani medzi obvineným na jednej strane a prokurátorom na druhej strane. Právo na obhajobu je potrebné chápať ako vytvorenie podmienok pre plné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu. Zákon pre uplatnenie dovolacieho dôvodu predpokladá len zásadné porušenie práva na obhajobu, teda nie každé porušenie práva na obhajobu.

Ku konkrétnym dovolacím dôvodom obvineného podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza, že nevyhovenie návrhu obvineného na kontrolný znalecký posudok a nevypočutie svedka Mgr. W. v prípravnom konaní nezakladá dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. Svedok Mgr. W. bol vypočutý na hlavnom pojednávaní. K námietkam obvineného voči znaleckému posudku Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza, že znalecký posudok je len jedným z kritérií, ktoré súdy vyhodnocujú pri posudzovaní právnej kvalifikácie. O právnej kvalifikácii konania obvineného rozhoduje súd, nie znalec.

Nerešpektovanie zásady „in dubio pro reo“, na ktorú poukazuje obvinený v dovolaní, nezakladá ani jeden z dovolacích dôvodov.

Podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. dovolanie je možné podať, ak je rozhodnutie založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom. Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil v konaní žiadne dôkazy, ktoré by mali byť vykonané nezákonným spôsobom a ako správne uvádza aj prokurátor vo vyjadrení k dovolaniu obvineného, obvinený síce uplatnil tento dovolací dôvod, ale bližšie neidentifikuje vykonané dôkazy, ktoré by mali trpieť takýmito vadami.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podľa § 371 ods. 5 Tr. por. dôvody podľa ods. 1 písm. i/ a podľa ods. 3 nemožno použiť, ak zistené porušenie zákona zásadne neovplyvnilo postavenie obvineného.

Pokiaľ ide o dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., z jeho dikcie je zrejmé, že vo vzťahu k zistenému skutku je možné dovolaním namietat' výlučne vady právne, a teda to, že skutok tak, ako bol súdom zistený, bol nesprávne právne kvalifikovaný. Popri vadách, ktoré sa týkajú právneho posúdenia skutku, možno tiež vytýkať iné nesprávne hmotnoprávne posúdenie. Rozumie sa ním zhodnotenie otázky, ktorá nespočíva priamo v právnej kvalifikácii skutku, ale v právnom posúdení inej skutkovej okolnosti majúcej význam z hľadiska hmotného práva.

Daná úprava tak výslovne vylučuje možnosť uplatňovania námietok voči skutkovým zisteniam, čo znamená, že v predmetnom dovolacom konaní nie je možné preskúmať a hodnotiť správnosť či úplnosť zisteného skutku, preverovať dostatočnosť vykonaného dokazovania ako ani správnosť hodnotenia jednotlivých dôkazov. Skutkový stav je v prípade rozhodovania o dovolaní hodnotený iba z toho hľadiska, či skutok alebo iná okolnosť skutkovej povahy boli správne právne posúdené, t.j. či boli právne kvalifikované v súlade s príslušnými ustanoveniami hmotného práva. Revízia skutkových zistení a záverov urobených súdmi nižšieho stupňa už v dovolacom konaní (konanom na podklade dovolania obvineného) neprichádza do úvahy.

Skutok tak, ako je uvedený v prvostupňovom rozsudku je správne právne kvalifikovaný.

K procesným námietkam obvineného, smerujúcim k tomu, že súdy zabudli konštatovať záverečnú reč obhajcu. Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza, že nie je povinnosťou súdu citovať v rozsudku záverečnú reč obhajcu. Krajský súd sa vysporiadal v odôvodnení rozhodnutia s dovolacími námietkami obvineného aj keď asi nie tak, aby to zodpovedalo predstavám obvineného o vyhodnotení dôkazov. Najvyšší súd Slovenskej republiky poukazuje na ustan. § 371 ods. 7 Tr. por.

Z konštatovaných skutočností vyplýva, že dovolanie obvineného nebolo dôvodné, a preto ho Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.